

Ζήτησε

Αναλύοντας την ομιλία του Έλληνα πρωθυπουργού στη ΔΕΘ, η "Ελευθεροτυπία" επισήμανε σε άρθρο της ότι ο Γιώργος Παπανδρέου ζήτησε: από τους νέους να μην εγκαταλείπουν τη χώρα (κι αν μείνουν τι θα κάνουν;), από τους τραπέζιτες να στηρίζουν και οι ίδιοι τις τράπεζές τους (πριτς, καλύτερα να τα δίνει το κράτος), από τους επιχειρηματίες να επενδύουν στην Ελλάδα (της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας), από τους ελεύθερους επαγγελματίες να πληρώνουν τους φόρους τους (νάτα τα κορόιδα) και από τους δημοσίους υπαλλήλους να σταθούν δίπλα στον πολίτη (στις ουρές των ταμείων ανεργίας).

Τελικά, το μόνο που δεν ζήτησε ο Γιώργος είναι να του φέρουν τα λεφτά που τους υποσχέθηκε ότι υπάρχουν!...

ΔΕΘέλουν

Πάντως, την ώρα που ο πρωθυπουργός μιλούσε στην 76η ΔΕΘ, οι διαμαρτυρίες, τα συλλαλητήρια, οι πορείες κι οι συγκρούσεις γύρω από το Βελλίδειο (απ)έδειξαν ότι οι παραγωγικές τάξεις ΔΕΘέλουν να τον ακούσουν. Όπως ΔΕΘέλει να τους ακούσει κι εκείνος. Έτσι, υπάρχει μία ιδιότυπη ομηρία, στην οποία θα αναφερθούμε αύριο.

Ντου

Κάτι ήξερε ο Ευάγγελος Βενιζέλος που δήλωσε το Σάββατο (για την ελληνική οικονομία) "να κάνουμε ντου". Οι ιδιοκτήτες ταξί προειδοποίησαν πως όσοι βουλευτές ψηφίσουν το νόμο για την απελευθέρωση του επαγγέλματος δεν θα βγουν από τη Βουλή! Εκτός - βεβαίως, βεβαίως - και κάνουν ντου! (Με μπροστάρη τον Βενιζέλο που έχει και κάποιο εκτόπισμα...)

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

"Υποστηρίζω την Ελλάδα" γράφει το T-shirt που κρατά ο Ευρωπαίος επίτροπος Οικονομικών, Όλι Ρεν, με τον Μιχάλη Χρυσοχοϊδη και τον ευρωβουλευτή Χατζημαρκάκη.

Δόσεις

Σε έρευνα για λογαριασμό της ΕΥΔΑΠ αποκαλύφθηκε πως τα υγρά απόβλητα της Αθήνας περιέχουν ναρκωτικά. "Οι συγκεντρώσεις που ανιχνεύτηκαν στα λύματα υποδεικνύουν ότι σε καθημερινή βάση καταναλώνονται στην Αθήνα δύο κιλά κάνναβης, ένα κιλό ηρωίνης, 500 με 600 γραμμάρια κοκαΐνης και 20 γραμμάρια ecstasy", αναφέρει η σχετική είδηση.

Τι να κάνουν κι οι Αθηναίοι; Φαίνεται, προσπαθούν να ξεφύγουν με δόσεις ναρκωτικών από τις δόσεις της τρόικας! Έτσι όπως γίνανε τα πράγματα μόνο αν είσαι... σε άλλο κόσμο μπορείς να αντέξεις όσα συμβαίνουν.

Μία δόση (ηρωίνης) από εδώ, μία δόση (της τρόικας) από εκεί, να πως γίνονται ψυχεδελικά ακόμη και τα λύματα!

Είπαν...

Γιώργος Παπανδρέου (πρωθυπουργός):
"Εγώ δεν είμαι εδώ για τη θέση ή την εκλογή μου".
Ευτυχώς που το κατάλαβες Γιώργο, γιατί όπως πας δεν θα βρεις ούτε τη ψήφο σου!

Γιάννης Μιχαλάκης (εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας):
"Ο πρωθυπουργός πήγε στη Θεσσαλονίκη για τα εγκαίνια της ΔΕΘ, αλλά εγκαίνια δεν έκανε".
Εδώ ψηφίστηκε για σωτήρας κι έγινε δεσμοφύλακας, στα εγκαίνια θα κολλήσουμε;

Γιώργος Καρατζαφέρης (πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ.):
"Ο κ. Παπανδρέου έκανε μια προεκλογική ομιλία που θα μπορούσε να είχε κάνει το 2009. Ο άνθρωπος ζει στον κόσμο του".
Χρεοκοπημένος κόσμος, νησιτικός, μνημονιακά φτιαγμένος...

Τζο Χόκκι (σκιώδης υπουργός οικονομικών):
"Το Εργατικό κόμμα δεν πρόκειται να βελτιώσει τη θέση του, ακόμη κι αν αναλάμβανε την αρχηγία του ο Μίκι Μάους".
Δηλαδή, δεν υπάρχει ελπίδα με την... Μίνι;

Περί τρομοκρατίας

• Συμπληρώθηκαν 10 χρόνια από την ημέρα που ο δυτικός κόσμος βούτηξε στον τρόμο. Στον τρόμο που απλώθηκε στις κοινωνίες όπως τα σύννεφα του καπνού που έπνιξαν τους δίδυμους πύργους, την ημέρα που ο κόσμος παρακολούθησε άναυδος σε ζωντανή σύνδεση το χτύπημα στην καρδιά της υπερδύναμης. Τρομοκρατία και τρομολαγνεία πορεύθηκαν μαζί τις ημέρες και τα χρόνια που ακολούθησαν την 11η Σεπτεμβρίου 2001 κι ο τρόμος είναι η λέξη που γράφθηκε κι επλώθηκε περισσότερο από κάθε άλλη την τελευταία δεκαετία.

• Μπορεί η τρομοκρατία κι ο πόλεμος εναντίον της να είναι μια πολύ θολή έννοια, ωστόσο επιβλήθηκε σε κάθε μορφή της καθημερινότητας στον δυτικό κόσμο. Μετά τα πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας σε παγκόσμιο επίπεδο κι αφού ο καπνός από την κατάρρευση των δίδυμων πύργων καταλάγιασε, η τρομοκρατία συνεχίστηκε σε καθημερινή βάση από τα ΜΜΕ. Οι σκηνές φρίκης, οι αναφορές στον τρόμο και την τρομοκρατία πλημμύρισαν τα σπίτια στις τέσσερις γωνιές του πλανήτη, ενώ η μετέπειτα διεθνής οικονομική κρίση ήλθε να τρομοκρατήσει κι άλλο τους νομοταγείς πολίτες. Οι κοινωνίες έμπλεξαν σε ένα ατέρμονο κυνηγητό τρόμου και τρομοκρατών, χωρίς να μπορεί κανείς να ξεχωρίσει με ασφάλεια αν οι κοινωνίες αυτές είναι τελικά οι θύτες ή τα θύματα αυτής της κατάστασης.

• Δέκα χρόνια μετά και κανείς δεν φαίνεται να νοιάζεται για τον πόλεμο κατά του "Άξονα του Κακού", εκτός από τις αμερικάνικες εταιρίες που τον επέβαλαν και τους συμμάχους τους. Η 11η Σεπτεμβρίου εξασφάλισε το ιδανικό άλλοθι, ώ-

στε η παγκόσμια κατακραυγή να μετατραπεί σε "σταυροφορία" κατά της τρομοκρατίας. Επιτέλους, μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου είχε βρεθεί ο αντίπαλος. Είναι τόσο θολός που ο πόλεμος αυτός δεν φαίνεται να έχει τέλος ούτε μετά τον θάνατο των πρωταρχικών στόχων, δηλαδή του Σαντάμ Χουσεΐν και του Οσάμα Μπιν Λάδνεν. Δικαιώνοντας, έτσι, όσους επιμένουν ότι οι πόλεμοι σήμερα δεν γίνονται για να κερδίζονται, αλλά για να διαωνίζονται...

• Για πολλούς το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου σήμανε την αρχή του τέλους της παντοκρατορίας των ΗΠΑ και σίγουρα επέφερε ένα βαρύ πλήγμα στον μύθο της. Διαφάνηκε πως δεν είναι η άτρωτη υπερδύναμη, ενώ κάποιοι αναφέρουν πως η συμβολική διάσταση του χτυπήματος ήταν πως η Νέα Υόρκη έπαψε να είναι το οικονομικό κέντρο του πλανήτη, το οποίο μετατοπίστηκε πλέον στην ανατολική πλευρά του πλανήτη. Τα χρόνια που ακολούθησαν κι οι απανωτές οικονομικές κρίσεις φαίνεται να δικαιώνουν αυτές τις απόψεις.

• Σήμερα, ο τρόμος συνεχίζει να αιωρείται πάνω από τα κεφάλια μας κι όπως όλα δείχνουν πολύ δύσκολα θα μας αφήσει στα επόμενα χρόνια. Όχι μόνο γιατί αποτελεί ένα καλό άλλοθι για την κατασκευή, εμπορία και χρήση ολοένα και πιο προηγμένων όπλων, αλλά βασικά και κύρια γιατί εξασφαλίζει το αντίπαλο δέος που είναι απαραίτητο για τον καταναγκασμό των φίλων κοινωνιών. Για την υποταγή τους στα τρομοκρατικά, τρομολαγνι-

κά σχέδια και τερτίπια του κάθε εξουσιαστή-εντεταλμένου υπαλλήλου των κολοσσιαίων εταιριών.

• Ο φόβος κι ο τρόμος είναι ανέκαθεν ένα καλό εργαλείο επιβολής της εξουσίας κι εξαναγκασμού των κάθε λογής "πιστών". Γι' αυτό και οι τηλεοπτικοί μας δέκτες έχουν πλημμυρίσει από εικόνες φρίκης, βίας και θανάτου. Γι' αυτό και ο "πόλεμος κατά της τρομοκρατίας" δεν θα μας αφήσει εύκολα ή γρήγορα και θα τον συναντάμε συνεχώς μπροστά μας.

• Υπάρχει άραγε αντίδραση σε όλα αυτά; Αν δεχθούμε πως το αντίθετο της φρίκης είναι το όνειρο, τότε έχουμε τη λύση στα χέρια μας. Κι αν θελήσουμε να βρούμε ιστορικά παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Το πιο χαρακτηριστικό είναι ίσως το παράδειγμα της Αθήνας του αιώνα του Περικλή. Αφού έζησε την φρίκη των Μηδικών πολέμων, μπόρεσε να περάσει στην πλευρά του φωτός και του ονείρου και να μας χαρίσει αξεπέραστα αριστουργήματα σε όλους τους τομείς.

• Η υποταγή στον φόβο θα φέρει μόνο κι άλλο φόβο κι άλλους πολέμους. Δεν μπορεί να είναι κανείς ελεύθερος, όταν δεν συλλογάζεται ελεύθερα. Όταν του έχουν φαρμακώσει το είναι με φόβο για τον διπλανό του ή καθετί διαφορετικό θα είναι έρμαιο της ανασφάλειας και του τρόμου... Και του κάθε εξουσιαστή.

Υ.Γ.: Ποιος είναι περισσότερο τρομοκράτης; Ο Άραβας με το τουρμπάνι και το μούσι ή ο παρουσιαστής του δελτίου ειδήσεων που μας τον δείχνει και τον ξαναδείχνει;